

Υπόθεση T-155/94

Climax Paper Converters Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Δασμοί αντιντάμπινγκ — Χώρες κρατικού εμπορίου —
Ατομική μεταχείριση — Ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 1996 II - 877

Περίληψη της απόφασης

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Κανονισμός περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών από χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς — Παραγωγοί και εξαγωγείς της εμπλεκόμενης χώρας
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173)*
- 2. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καθορισμός των δασμών αντιντάμπινγκ — Επιβολή ενιαίου δασμού για το σύνολο των εισαγωγών από χώρα η οποία δεν έχει οικονομία αγοράς — Νόμιμο — Προϋποθέσεις
(Κανονισμός 2423/88 του Συμβουλίου, άρθρα 2 § 14, στοιχ. β', και 13 § 2)*

3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καθορισμός των δασμών αντιντάμπινγκ — Ατομική μεταχείριση των εξαγωγικών επιχειρήσεων χώρας η οποία δεν έχει οικονομία αγοράς — Προϋποθέσεις — Απόδειξη της ανεξαρτησίας των επιχειρήσεων έναντι του κράτους — Εξουσία εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων — Δικαστικός έλεγχος — Όρια — Αδυναμία επικλήσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης
(Κανονισμός 2423/88 του Συμβουλίου)
4. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Δικαιώματα άμυνας — Σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών — Αντιντάμπινγκ
5. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καθορισμός των δασμών αντιντάμπινγκ — Υπολογισμός βάσει σταθμισμένου μέσου όρου του περιθωρίου ντάμπινγκ του μόνου εξαγωγέα ο οποίος συνεργάστηκε στην έρευνα και του περιθωρίου ντάμπινγκ που υπολογίστηκε για τους λοιπούς εξαγωγείς χώρας η οποία δεν έχει οικονομία αγοράς — Δασμός υπερβαίων το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίστηκε για τον συνεργασθέντα εξαγωγέα — Νόμιμο
(Κανονισμός 2423/88 του Συμβουλίου, άρθρο 13 § 3)

1. Οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμό αντιντάμπινγκ, καίτοι έχουν, ως εκ της φύσεως και του πεδίου εφαρμογής τους, κανονιστικό χαρακτήρα, είναι δυνατόν να αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνους τους παραγωγούς και εξαγωγείς στους οποίους καταλογίζονται πρακτικές ντάμπινγκ.

Από την άποψη αυτή, οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι, γενικώς, τέτοιας φύσεως που αφορούν ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις που αποδεικνύουν ότι εξατομικεύονται στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές πράξεις.

Εξάλλου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο εξεταζόμενος κανονισμός αφορά τις ως άνω επιχειρήσεις άμεσα όταν δεν απονέμει καμία εξουσία εκτιμήσεως στις

εθνικές αρχές, αλλά η εκ μέρους των εθνικών αρχών εκτέλεσή του έχει απολύτως αυτόματο χαρακτήρα και πραγματοποιείται όχι δυνάμει εσωτερικών παρεμβαλλομένων κανόνων, αλλά δυνάμει της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως και μόνον.

2. Μια πολιτική η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή ενιαίου δασμού αντιντάμπινγκ για όλη τη χώρα δεν αντιβαίνει ούτε στο γράμμα ούτε στον σκοπό ούτε στο πνεύμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 2423/88, αν η εν λόγω πολιτική είναι απαραίτητη προκειμένου να προστατευθεί η Κοινότητα από μια πρακτική ντάμπινγκ και από τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως των μέτρων άμυνας κατά της πρακτικής αυτής.

Πράγματι, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ δεν απαγορεύει την επιβολή ενιαίου δασμού αντι-

ντάμπινγκ για τις χώρες κρατικού εμπορίου. Μπορεί μεν από το άρθρο 13, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ «αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλόμενου δασμού, το συγκεκριμένο προϊόν, τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, το όνομα του προμηθευτή, αν αυτό είναι δυνατό, και τα αίτια στα οποία στηρίζονται», να προκύπτει ότι η υποχρέωση μνημονεύσεως του ονόματος του προμηθευτή στους κανονισμούς αντιντάμπινγκ συνεπάγεται καταρχήν υποχρέωση καθορισμού ειδικού δασμού αντιντάμπινγκ για κάθε προμηθευτή, πλην όμως ο νομοθέτης περιόρισε ρητώς την υποχρέωση αυτή μόνο στις περιπτώσεις όπου ο επακριβής αυτός καθορισμός είναι δυνατός. Όμως, δεν είναι δυνατόν να αναφέρεται το όνομα κάθε προμηθευτή όταν, προς αποτροπή του κινδύνου καταστρατηγήσεως του μέτρου επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, είναι αναγκαία η επιβολή ενιαίου δασμού για όλη τη χώρα, πράγμα το οποίο ισχύει κυρίως όταν, προκειμένου για χώρα κρατικού εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα, κατόπιν εξετάσεως της καταστάσεως των εμπλεκόμενων εξαγωγέων, δεν είναι πεπεισμένα ότι οι εξαγωγείς αυτοί απολαύουν ανεξαρτησίας έναντι του κράτους.

Όσον αφορά τον σκοπό του κανονισμού, αυτός συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην προστασία της Κοινότητας από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Όσον αφορά το πνεύμα του κανονισμού, από τις διάφορες διατάξεις προκύπτει ότι η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής πρέπει κανονικά να καθορίζονται χωριστά για κάθε εξαγωγή. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να

το πράττουν σε κάθε περίπτωση, ούτε ότι είναι υποχρεωμένα να επιβάλλουν ιδιαίτερο δασμό αντιντάμπινγκ για κάθε εξαγωγή. Το πνεύμα του κανονισμού αφήνει ευρεία διακριτική ευχέρεια στα κοινοτικά όργανα προκειμένου αυτά να αποφασίζουν πότε η πλέον ενδεδειγμένη λύση είναι η επιφύλαξη ατομικής μεταχειρίσεως στους ενδιαφερομένους εξαγωγείς. Αυτό προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', και από το άρθρο 13, παράγραφος 2, τα οποία παρέχουν στα κοινοτικά όργανα τη δυνατότητα να καθορίσουν ένα σταθμισμένο μέσον όρων περιθωρίων ντάμπινγκ και, επομένως, ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για όλη τη χώρα και να επιβάλουν ενιαίο δασμό αντιντάμπινγκ για τη χώρα αυτή.

3. Το ζήτημα του κατά πόσον ένας εξαγωγέας από χώρα κρατικού εμπορίου ασκεί τη δραστηριότητά του κατά τρόπον επαρκώς ανεξάρτητο έναντι του κράτους ώστε να του επιφυλαχθεί ατομική μεταχείριση προϋποθέτει την εκτίμηση πολυπλόκων πραγματικών καταστάσεων οικονομικής, πολιτικής και νομικής φύσεως.

Συναφώς, όσον αφορά τα πολύπλοκα οικονομικά ζητήματα, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν, κατά την εκτίμηση των πολιτικής και νομικής φύσεως πραγματικών καταστάσεων στις χώρες κρατικού εμπορίου, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ο δε δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε προδληή πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών, ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας.

Εξάλλου, η δυνατότητα επικλήσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης παρέχεται μεν σε κάθε επιχειρηματία στον οποίο ένα θεσμικό όργανο δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες, οι επιχειρηματίες, ωστόσο, δεν μπορούν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς τη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως η οποία ενδέχεται να τροποποιηθεί κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων. Συνεπώς, μια επιχείρηση δεν μπορεί να στηρίξει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μεταβάλλουν την πολιτική τους όσον αφορά την ατομική μεταχείριση, όταν η πείρα καταδεικνύει ότι μια τέτοια μεταβολή είναι αναγκαία για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσεως στα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται από τις πρακτικές ντάμπινγκ που καταλογίζονται στους εξαγωγείς των χωρών κρατικού εμπορίου.

4. Δεν υπάρχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας εφόσον παρέχεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση η δυνατότητα, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, να καταστήσει γνωστή την άποψή της για το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων.
5. Από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 2423/88 προκύπτει ότι το ύψος των

δασμών αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει προσωρινά υπολογιστεί ή οριστικά καθορίζεται και πρέπει να είναι χαμηλότερο αν ένας χαμηλότερος δασμός αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας.

Συναφώς, αν, εκ πρώτης όψεως, θα μπορούσε να φανεί άδικο να επιβληθεί στον μόνο εξαγωγέα που συνεργάστηκε στην έρευνα δασμός αντιντάμπινγκ υψηλότερος από το περιθώριο που καθορίστηκε για τις δικές του εξαγωγές, υπολογιζόμενος με βάση τον σταθμισμένο μέσον όρο του εν λόγω περιθωρίου και του περιθωρίου ντάμπινγκ που υπολογίστηκε για τις λοιπές εξαγωγές, δεν μπορεί να προσαφθεί στα κοινοτικά όργανα ότι, πράττοντας αυτό, υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και παρέβησαν το άρθρο 13, παράγραφος 3, εφόσον, αφενός, η πολιτική των κοινοτικών οργάνων δεν αντιβαίνει στο κείμενο, στον σκοπό και στο πνεύμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις προκειμένου να τύχει ατομικής μεταχειρίσεως και εφόσον, τέλος, το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ παρέχει στα κοινοτικά όργανα τη δυνατότητα να καθορίσουν έναν σταθμισμένο μέσον όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ και, συνεπώς, ένα ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για όλη τη χώρα.